

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3615/2019
11.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Јанковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Радица Костадиновић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5115/17 од 10.10.2018. године, у седници одржаној 11.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5115/17 од 10.10.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5115/17 од 10.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 26475/15 од 07.02.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је без правне важности уговор о трајном преносу права коришћења на неизграђеном грађевинском земљишту закључен између тужене ББ као купца и тужених ВВ и ГГ, као продаваца и то непокретности ближе описане у том делу изреке за купопродајну цену од 500.000,00 динара, који је оверен пред Трећим општинским судом у Београду Ов ../08 од 31.03.2008. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5115/17 од 10.10.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да

нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер је утврђење постојање правног интереса за вођење одређене парнице чињенично питање сваког конкретног спора. Осим тога, примена правила о терету доказивања и примена члана 109. Закона о облигационим односима није спорна у судској пракси нити је потребно ново тумачење права. Поред свега тога, тужилац у ревизији не указује на судске одлуке којима је на другачији начин решено ово правно питање већ у ревизији оспорава утврђено чињенично стање и примену материјалног права, што нису разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

По члану 403. став 3. истог закона, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости уговора поднета је 18.12.2015. године. Вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

С обзиром на то да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић